

אורות השבת

גלוון מס'
977

בטאון הרבנות והמועצה הדתית בא-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

מנהלהן מערצת
הרב אברהם טרייקי

פרשת השבוע
פנחים

עורך
הרב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א עצרת תהיה לכם

ביום חמישי עצרת תפילה לכם...
(במדבר בט', לה)

עצרת תהיה לכם: לפי שכל ימות הרוג הקריבו כגד עי אומות, וכשבאנו לכלת אמר להם המוקום בקשה מכם עשו לי סעודת קטינה כדי שאהנה מכם (רש"י)

כעין זה ממש מצאנו בזוהר הק' (פרשת צו): ירושאל ביום דא מסיני דינין דילחון ושראן בברכתא, דהא ליומא אחרא זמיןין לאשעתשא במלכא נטלא ברכאנן לכל שתא. ובזהו חדותא לא משוכח במלכא אלא ישראאל בחודיהו, ומאן דתביב עס מלכא ונטל ליה בחודיה, כל מאן דבעי ויהיב ליה (ב يوم שישראל מסיימיס יו את זיגט, הק' מזמין תשרואל לשעתשא מהמס ולהעינק להם את ברכתה השניה, ובאותו מפגש לא מצויים למניין אלא ישראל בלבד, וכל היושב ביהדות עם המלך, כל בקשתו מלפני המלך מתקלבים). הרי לפניו גילוי מופלא אודות מעלה שמיני עצרת והוא, שהקב'יה בכיכול מזמין את האדם לישב עמו ביחידות כדי לברכו נשבגים ומדברים המשם בעד עצם.

ושוב' מצאנו כיוצא בה במדרשי רבה (במדבר כא, כד) על הפסוק 'ביום השmini עצרת תהיה לכם', וזה לשונו: אמר להם הק' הצעו קריבו על עצמכם, ביום השmini... פרן בקר אחד איל אחד. משל למלך שעשה סעודת שבת עי המשטה, אמר לאוחבו כבר יצאו דינו מכל בני המדינה, ניגלו אני ואתת במה שתמצא ליתרא בשאר או של דג או של ירק. כך אמר הק' לישראאל, ולפי הנראה לענין, יש בדבורי המדרש הללו מעלה נוספת על דברי הוזהר הק' הנזכרים לעיל. שכן אחר שלמדו מדברי הזוהר שהקב'יה מברך את בניו ביום זה לכל ימות השנה וכל אשר יבקש האדם הוא מקבל מאותו יתרברך, בא המדרש למדנו, מה צרך האדם לעשות כדי לזכות בשפע הברכות המופתחים לו. והוא, הנכוונות להתקרב לבוראו בעעד כל שהוא – ניגלן אני ואתה במה שתמצא ליטירה בשאר או אלף של ריק'!
ובזאת מצאנו בדבורי הגמי סוכה ג' ב: אמר רבי אלעזר, הני שביעים פרים כגד מי, כגד שבעים אומות. פר' ייחידי למה, משל מלך בשור ודם שאמר לעבדיו עשו לי סעודת גдолה, ליום האחרון אמר לאוחבו עשה לי סעודת קטנה כדי שאהנה מכך, עכ'ל. הנה כי כן גם לשון זה של סעודת כל ימות השנה – כי אם צעד קטן ככל שייהה ובלבד שיוכון לו לתחילת הדרכ העולה בית אל.

ועל כל פנים הרי לפניו ארבעה מאמריהם שונים אודות מעלה 'שמיני עצרת', אשר הצד השווה שבכולם, הוא מפרש 'היחידות' עם אבינו שבשבים, אשר בו מתרברך האדם לכל מות השוה. ולhidוד הדברים של הושירף, כי ראש השנה ויום היכיפורים ותוג הסוכות ושמיני עצרת מחותומים למשעה של רשות אחת של עלייה והתקרובות אל השiert, ושיאה של התקרובות זו היא ביום שמיini עצרת אשר בו זוכה בן עלייה לישב במושיצה אחת ממש עם הק'יה.
ובזה יairo דברי רבו לנו בפסחים ורבי פרשא ד' ד' ב' ביום השmini: אמר רבי לוי, כך עתה על דעתו של הק' להיתן לישראל גול ואחת בכל אחד מחוזדי הארץ. בניסן – פסח שני, בסיוון – חג השבעות. ועל ידי עבירות ומעשיים רעים שעשו עם העיל, נתבכלה שלושת המועדיות שהיו מיעדים לשאר חודשים – תמוז אב ואלול. ובא תשרי ופרק את שלושתם: ראש השנה – כננד תמוז, יום היכיפורים – כננד אב, וסוכות כננד אלול. אמר הק' ראש השנה – כננד חדש תשרי פרע ואלול. ובא תשרי ופרק את שלושתם: ראש השנה – כננד הר' לפניו מפורש, שיום שמיini עצרת, הוא החג המקורי העיקרי של חדש המשך דבר רב העיר במדורו "אורות הקשרות".

דבר העורך

תשוקה בנשמה

'אשה ריח ניחוח לה' (כח, ח), מבאר המגיד מזריזיטש זיע"א "אשה" מלשון "אש" כאשר אדם עובד את ה' בחמיות ובתלהבות מופללא או לומד או עושה מצווה בלחש אש קודש הר' זה ריח ניחוח לה'. מבאר הרבי لكن 'קרבן התמיד' שמו מוכיח עליו, שאר על פי שהוא מוקרב פעמים ביום בלבד, יש לו השפעה תמידית ממש כל היום כלו. וכך היה קרבן עולה כליל לה' שהוא מסמל את כללות הקרבנות, למדנו כדי להציג לדבקות אמיינית בקב'ה 'קרבן' מלשון 'קירוב', צרך להיות 'כליל לה' עבודת ה' לשם שמיים. כתוב הצמח צדק זיע"א "עלת תמיד" רמזות לאהבת ה' תמידית שיש בכל נפש, התשוקה של הנשמה להתאחד בלבם ה' העשויה בהר סיני', נקבעה בכל נשמה במועד הר סיני בכוונה נתינת התורה הקדושה אז לכל ישראל.

הרב עוזיאל אדרי

רב המרכז הרפואי "סוטה"
וק"ק "שבטי ישראל" שכונת י"א בא-שבע

לוח זמנים שבועי

לוח הזמנים	מועד לבאר-שבע
עלות השחר	zon slutah shelulim
זריחה - בין החמה	solio k'sh lezutah v'havim
10:27 10:27 10:27 10:26 10:26 10:26	solio k'sh bebot k'sh
12:47 12:47 12:47 12:47 12:47 12:47	חצות ים לילא
13:23 13:23 13:23 13:23 13:23 13:23	טחנה בדולח
18:34 18:34 18:35 18:35 18:36 18:37	פלג המנחה
19:45 19:45 19:46 19:47 19:47 19:48	שקעה
20:02 20:02 20:03 20:03 20:04 20:05	צאת הכוכבים

זמן הדלקת הנרות

פרשת השבוע:	פנחים
הפטרה:	ויזד ה'
כניתה השבתה:	19:29
יציאת השבתה:	20:19
רבנו תם:	21:14

אורות ההלכה

**תשובה הלכתית משולחנו
של מורה המרא דאתרא הגאון הגדול
רבי יהודה דרעי שליט"א**

הלכות תענית ציבור

ש - אלו תעניות חייב אדם להשלים עם הציבור?

ת - מצוות עשה מדרכי הנביאים להתענות ארבעה צומות, שנאמר (איכה ח): צום יומי החמיší וצום השביעי וכן העשריו וצום העשרי וכו', ודרשו רבותינו: צום הרביי - והשבעה עשר בתומו שהוא בחודש הרביי למנין חדש השנה ע"פ התורה, וצום החמיší - זה תשעה באב שהוא בחודש החמיší, וצום השביעי - זה צום גדריה שהוא בחודש השביעי, וצום העשרי - שהוא בטבת שהוא בחודש העשרי (ונוסף עליהם צום יום הכיפורים) - שהוא מצוות עשה מהתורה וכן תענית אסתר - שהוא מדברי סופרים). והכל חייבים להתענות בזמנים הללו, ואסור לפרק נור. ומנהג בני ספרד, שהחzuן מברץ בשבת שלפני התענית, על יום התענית. חוץ מתשעה באב צום כפור ותענית אסתר, שאון מברזין עליהם.

ש - האם מותר להתרחץ בתענית שבעה עשר בתמזה?

ת - מעיקר הדין לא נאסר שבעה עשר בתמזה אלא באכילה ושתייה בלבד, אבל לא בשאר עניינים שנאסרו בתשעה באב, והיין סיכה ורוחיצה נעילת הסנדל ותשmissה המיטה. מכל מקום, על נפש ראיו שיחמור בכלן כמו בתשעה באב, בלבד מנעלת הסנדל. ועל כל פנים, ש להקל ברוחיצה במים צוננים אפילו כל גוף. וכן אין להחמיר בתשmissה המיטה, אם חל ליל הטבילה בלילה שבעה עשר בתמזה.

ש - האם מותר להסתפר או להתגלה בתענית זו?

ת - גם בזאת יאמר, שאם מיעיר הדין אין אישור בתספורת ונילוח בזום שבעה עשר בתמזה, מכל מקום ראוי להחמיר שלא להסתפר ולהתגלה בו.

ש - אימתי מתחילה צום שבעה עשר בתמזה וסיומו?

ת - צום שבעה עשר בתמזה תחילתו עם עלות השחר, וסופה בצעת הכוכבים. להבדיל מצומצם תענית באב (יום הכיפורים), אשר נאסר באכילה ושתייהليلו כיוון. מכל מקום, משעה שעלה ליישן נאסר באכילה ושתייה אפילו אם התעורר קודם עלות השחר, אלא אם כן התנה בפירוש קודם שיישן שיש בעדתו לאכול ולשתות לפני עליות השחר.

ש - האם קטנים חייבים בתעניות הללו?

ת - קטן פחות משולש עשרה שנה ויום אחד, וקטנה פחות משלשים עשרה שנה ויום אחד, פטורים מכל התעניות הללו בלבד מצום כיפור או שיבא או איה במנועו. אך משהניעו לנילו זה, חייבים הם להתענות עם הצלבור אפילו שלא הביאו עדין שתי שערות. מכל מקום, אין להאכיל את הקטנים אלא כדי צרכם ולא שאר מעוננות וממתוקים, כי ישיתאבלו עם הצלבור. ומה דברים אמורים, כשהם מבינים במוחות הימים ויש להם דעת להתאבל, אבל כל שהם קטני קטנים שאינם מבינים כלום במוחות הימים, מותר להאכילים בכל דבר כدرכם בכל ימות השנה.

ש - האם חולה או זקן רשאי כוחו, חייבים בתענית זו?

ת - לא גזר חכמים תענית זו אלא למי שבראי בגוףו ונפשו. לפיכך חולה אפילו שאין בו סכנה, פטור מעתנית זו, ואינו רשאי להחמיר על עצמו. וכן שלפעוט וקן אשר תשוש כוחו וקשה עליו התענית, לפי ראות עיני מורה ההוראה. וכמו כן מי שצורך לאכול או לשות ע"פ ציווי הרופאים, איןו רשאי להחמיר על עצמו ועליו לאכון ולשתות כדי צרכו. אבל מי שיש בראו או בשאר אבריו מחמת הצום, איןו רשאי להפסיק את הצום אלא על פי הוראת חכם והכל לפי ראות עיני המורה.

ש - האם נשים מעוברות חייבות בתענית זו?

ת - מעוברת אשר מלאו שלשה חדושים להריון, פטורה מעתנית זו ואינה רשאית להחמיר על עצמה אפילו שהיא בריאה ואינה מוגישה בער או חולשה מיוחדת. וגם אם טרם מלאו לה שלושה חודשיים, אך מלאו ארבעים יום להריון, אם מרגנשה חולשה מיוחדת, יש לפוטרו מהתענית. אבל קודם שללאו ארבעים יום להריון, דעה בכל הנשים, ועל כל פנים, אם היא מעצמה ביותר ומוגישה חולשה נדירה, נהא שיש להקל בה ע"פ הוראת חכם.

ש - מה דין يولדות ומינקות בתענית זו?

ת - כשם שלא גוזר על המעוורות, כך לא גוזר על يولדות ומינקות. ודין يولדת ומינקת בתענית זו, הוא עשרים וארבעה חדשים (שנתים) מיום שלידה, אף על פי שכבר הפסיקה להנין (או שלא הנקה כלל), והוא הדין למי שלא ילדה אלא שנפל עוברה וחיל, ומוגנשה חולשה עקב ההפלגה

כוס תנחומיים

נסגר קמיה איש חיל רב פעלים לתורה וلتעודה
נעימים הליכות, מרבית תורה ברבים
ומקרב לבבות לאבינו شبשים בנוועם ובשמחה

הרה"ג עוזיאל אדרי שליט"א

**רב המרכז הרפואי סורוקה
וק"ק שבטי ישראל בשכ' יא'
עוורך עلون אורות השבת
ולכל המשפחה הנכבדה והיקרה הי"ו**

**על פטירת האב היקר והחשוב
אשר הרבייך תורה לאלפיים
והעמיד תלמידים הרבה
יראת ה' היא אוצרו
פועל ישועות בקרוב הארץ
ואשר מברכו תיו התברכו
ונושאו המוני בית ישראל**

הגה"ץ רבי לפאล אדרי זצוק"ל הצדיק מרעננה

**המקום ינחים אתכם
בשאר אגלי ציון וירושלים
ומן السمיים תנוחמו
ולא תוסיפו לדאה עוד**

הרבי יהודה דרעי
רב העיר וראש אבות בית הדרין

תענית י"ז בתמוז (דחיי) יחול ביום ראשון

**תחילת הצום: עם עלות השחר בשעה 4:21
סיום הצום: בשעה 20:05**

האורה המסורתית

צחיק, אברך חסידי מושב סטמפרוד' היל בלונדון, צ'א לנסיעת עסקים שנורית בצעפון אנגליה. חמיד הקפדי לחזור לבכחו לקרהת השכבה, אבל העפים ההשנה העליונה סוכבה את הדברים אחרות.

זה קרה לפני כובל שנים. תקלה במכווןיו אלילצה אותו לגרור את הרכב אל מושך סמן. שם בילה שעות רבות עד תיקון התקלה. התברר לו כי כבר לא צליח לחזור לנונדון לפני כניסה השכבה.

צחיק מצא את עצמו מותכוון לשבת בעיירה קטנה, שאין הוא מכיר בה איש. הוא שכר חדר במלון, הצטייד במעט מון כשר, ולקראות כניסה השבת פנה אל ביתה�נכת.

זה היה בитיכנסת מהדור יחסית, אולם שורה בו עזובה. אך בקושי התקבץ מניין מתפללים, וגם הלו לא נראו שומרי תורה ומצוות.

לפתע ניגש אליו זוקן, עטרו ז肯 עבות, לחוץ את ידו לשלחם ובאנגליית עילגת שאל, כמעט כתחינה: "האם תואיל להיות אורחך בשכחת?". צחיק הופתע ונעה בידיש כי שמה להיענות להזמנה. פyi הוקן אוֹרָה, הוא חור למקומו והתפילה החלה.

אחרי התפילה שאל יצחיק את הוקן לשמו, והוא ענה כי שמו יעקב פרנקינוביץ, אך הוא קרי ענק. בינו לבין הגישו אל דירותו. היה עליהם לטפס במדרגות רבות, וצחיק הבחרן כי הדבר מכבד מאד על הוקן.

בדירה הקטנה היה השולחן ערך לשני סעודים. יצחיק הבין כי הוקן מתגורר לבודו, ותמה למה ערך שולחן לשניים. ענק חיך והשיב כי מאז מעולם הוא ממתין לאורח ונוהג להזכיר לו מקום.

זו הייתה סעודת מיוחדת ב邏ינה. השניהם בילו בזווותא דברי תורה ובשייר שבח עד שעה מאוחרת. בסיוםה פנה האורח לחזור אל מלנו, אך הוקן התחנן שיישאר לנו אצלו. כל אותה עת נירה במוחו של יצחיק השאלה מדוע אין מאrho עובר לנו ענק כי הוא מבטיח לספר לנו בסעודת השילishi את סיוף חייו.

במשך הלילה השתעל הוקן תוכפות שעיל קשה וממושך. בוקר נסה יצחיק לשכנע אותו שלא ילך לבתי הכנסת, אולם הוקן לא היה מוכן לשמע על כך.

בஹיכם האיטי הילך וחזר לבתי הכנסת במשך השבת כולה נקשרו בין השניים ידידות חמה. במיוחד התפעל יצחק מאומנתו שהזה של האש ומחמתו שבח עבד את בוראו. בהגיע הסעודת השילishi פתח הוקן בפייסו, כפי שהבטיחה.

הוא נולד ברוסיה. בשלב מסוים החליט סבו כי רוסיה אינה מוקם

הרבות והמוסעכה הדתית מחלקת המקוואות

"מקווה ישראל ה'"

בגיל ובחדווה אנו מבשרים
לציבור הרוחב על פתיחת

מקווה טהרה לנשים

בשכונות נווה זאב רח' מי מרום 3

שעות הפתיחה הן לכל המקוואות בעיר
מס' הטלפון במקווה: 08-6816246

בדבר פרטיים/ שאלות ניתן לפנות
למח' המקוואות 08-6204003

כולי תפילה ותוקוה
שבועה"י נמשך לדאג
לשיפור שирותי הדת בעירנו ה'ק'

ברכת התורה והטהרה
יהושע (שוקי) דMRI
מומנה המועצה הדתית בא"ר שבע

לקאים בנו חכמי ישראל
הציבור מתקבש להעתיר בתפילה עכור
הר'ג' יוסף דהאן שליט'א בן רחל
בתוך שאר חולין עמו ישראל
והן אל כביר לא ימאס את תפילותינו.

שבת שלום!

בטעות, והמשפחה הנירה לאנגליה. הם הגיעו לעיר זה, וכאן חוי עוני, אולם ביל פחד ודדיות. בעקבותיהם הגיעו לעירה עוד משפחות יהודיות, ונוצרה קהילה יהודית מוכובדת. סבו וסבתו היו מכנים אורהים, וסבו נהג לתלות מותנה הוגנה לכל גזעך, או הלואה למי שהתרבישי לקבל מותתיה.

ברבות הימים שפה רוח ה'קדמה' את בני הקהילה. הדור צעיר התפזר עוד בהי"ס בצע"ב צבע צבע לו עינקל לילבו למקום שבו יש חיים יהודים הולמים יותר. הסב סירב, הוא טען כי בהיותם מעמודי התווך של הקהילה, וובה עלייהם להישאר.

לפני פטירתו ביקש מכם שיבן מנדנו לא לעזוב את המקומות. הוא סבר כי עצם העיבודה שבביתי יכול יהודים להתארח ולakukan כן, והוא טען כי שיבנה מספקת להישאר. "מי יידע, אולי יבוא לא כאן אורחה באחד הימים, אתה תקיים בו את מצוות הכנסת אורחים", אמר לו.

צחיק קלט לפתע כי בעצם הוא האורה שהזקן חיכה לו כל ימי. דמעות עמדו בעיניו. הזקן נתפרק שוב בשישול קשה ואמרו: "אין צדיק לרחים עלי". להפר, אין זוועה ממש מה אני אסיד תודה לך על שדרכית אותי במצוות הכנסת אורחים. עתה יאוי חש שמילאתי את שליחותי".

במושגיו השבטים מירח צחיק לחזור לבתיהם, אולם הבטיח לשוב לעיירה. הוא רצה להביאו לזכון מותנה הנה ולדרשו בשלומו. עברו כמה ימים אכן חור, ופנה היישר אל דרכו של הזקן. לדפיקותיו לא בא מענה.

מודאג מירח יצחיק אל בית הכנסת והשאיל את הגבאי לשולמו הזקן. הגבאי הביט בו בעצב ואמרו: "באים ראשון הוא בא לבית הכנסת, נתפרק בשיעול קשה וופטר.

"דען איזוד", המשיך הגבאי, "אתה האורה שהיא כאן? יש לי משוחה בשביבין". הוא הוציא אבחילה וועליה רשם שמו של יצחיק, "את החביבה השאיר עינקל על השולחן בדרכו".

נורגש פתח יצחיק את האבחילה. היה זה כמו ספרים ומכתב. הוא החל לקרוא: "זרדי הירק, הנני מרגיש כי אלה ימי האחוריונים. בקיורך הסב לי נתנת וועגן, ואני מקווה שזכות המצווה והחומרה לי בעולם האמת. את הסידור והחומרה אני מעביד לדושון, ומאתה לך כי תגדל את ילך בדרכו התורה".

דמעות עמדו בעיניו. בששען שאנו מי שאמר קדיש אחריו הזקן, הבטיח לעשות זאת. מאז והגה יצחיק בברית להכין תמיד מקום לאורוח שאליה יבואר. היה בכר עינקל כל חייו בעורו מצוות הכנסת אורחים.

לעלוי נשמה
הרב יוסף שלמה טרייק' ז"ל
בר עליה ז"ל
הרבינית רחל טרייק' ע"ה
בת סמי' ז"ל
ת. ג. ב. ה.